

Geachte heer X,

Op verzoek van Frank Bolsenbroek wat toelichting op mijn specifieke situatie bij de invoer, alsmede enige beschouwingen over het ontbreken van fairplay aan de zijde van de Belastingdienst.

Ik ben een groot autoliefhebber. In november 2009 heb ik in Duitsland het "vlaggenschip" van XXX gekocht. Een gebruikte YY in de lange uitvoering met een 12 cilinder motor, in een zeer exclusieve kleurstelling; xxx metallic met xxx leren bekleding. Een wagen die in Nederland nieuw ongeveer € 200.000 zou hebben gekost, waarvan maar liefst € 43.382 aan BPM.

Er zijn drie manieren om de BPM te bepalen:

1. Op basis van een taxatie. Dit is met name zinvol als de auto schade heeft. Aangezien de auto geen enkele schade had werd mij dit door Frank Bolsenbroek afgeraden.
2. Op basis van een wettelijk voorgeschreven forfaitaire afschrijvingstabel. Verschuldigde BPM bij deze auto **€ 12.797**.
3. Op basis van in de handel algemeen toegepaste koerslijst waarin de handelsinkoopwaarde (=inkoopwaarde door handelaren van particulieren) is opgenomen

Frank Bolsenbroek adviseerde methode 3. Verschuldigde BPM op basis van de Autotelex koerslijst **€ 7.617. (zie hierna) Voordeel € 5.180.**

BPM op basis van catalogusprijs		BPM op basis van koerslijst	
Netto catalogusprijs	€ 111675	Nieuwprijs incl. opties / accessoires	€ 180516
		Totale handelswaarde	€ 31699
BPM-percentage (40%)	€ 44670		
Brandstoftoeslag	€ -1288	Werkelijke afschrijving (82,44%)	€ 148817
Energie-labeltoeslag	€ 0		
CO2-toeslag	€ 0		
Roefiltertoeslag	€ 0		
Bruto-BPM	€ 43382	Bruto-BPM	€ 43382
Leeftijdskorting (70,5%)	€ 30585	Afschrijving BPM (82,44%)	€ 35764
Rest-BPM op basis van catalogusprijs	€ 12797	Rest-BPM op basis van koerslijst	€ 7617

Er was volgens Frank Bolsenbroek echter nog een andere koerslijst, die echter door de meeste Douanekantoren niet werd geaccepteerd, de Xray koerslijst die een verschuldigde BPM van € 4.425 opleverde. Ten opzichte van de Autotelex koerslijst met een BPM van € 7.617 een **extra** korting (en voor mij onbegrijpelijk) verschil van **maar liefst 42% (€ 3.192)!**

Ik heb vervolgens aangifte gedaan bij een Douanepunt waar (ook dat is opmerkelijk) de aangifte op basis van de Xray koerslijst werd geaccepteerd. Het is natuurlijk tegen alle fiscale basisregels, dat de verschuldigde BPM afhankelijk is van het aangiftepunt. Gelijke gevallen, dienen immers gelijk te worden behandeld. Fijn voor mij, maar eigenlijk te triest voor woorden.

Inmiddels is er Hofuitspraak die onderschrijft dat de Xray koerslijst (die tot een lagere waardering komt) eigenlijk altijd gehanteerd dient te worden (als de keuze beperkt zou zijn tot Xray of Autotelex), omdat de Autotelex koerslijst niet

op de juiste uitgangspunten is gebaseerd. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal er cassatie worden aangetekend door de Belastingdienst, waardoor de onzekerheid op dit punt weer tijden gaat duren. Onzekerheid is een geducht en regelmatig ingezet wapen van de Belastingdienst. Vaak zien mensen op tegen een procedure en maken (terecht!) een kosten/baten afweging. Helaas toont de staatssecretaris zich regelmatig een slechte verliezer en wijzigt hij de wet zodra er een definitief ongewenst rechterlijk oordeel valt. Dat valt echter in deze situatie niet mee, omdat de Europese wetgeving dat vermoedelijk blokkeert.

Wij mij is opgevallen bij de BPM is dat de Belastingdienst procedure op procedure heeft verloren en op het gebied van de BPM regelmatig elementaire zaken over het hoofd ziet (zoals het feit dat bij een aangiftebelasting als de BPM er niet kan worden geëist dat er BPM wordt betaald overeenkomstig de visie van de Belastingdienst, voordat het kenteken wordt afgegeven en – op basis van een recente instructie- het niet accepteren van aangifte als de waarde op in een taxatie uitkomt onder de 90% van de aankoopwaarde; vormen van knevelarij, knevelarij is het afpersen van geld door iemand die daartoe misbruik maakt van zijn positie als ambtenaar en is een voorbeeld van een ambtsmisdrijf). Dat moet het gevolg zijn van onzorgvuldige wetgeving (het bekende probleem van het ontbreken van deskundigheid in de 1^e en 2^e kamer en het “er doorjassen” onder hoge tijdsdruk van gecompliceerde fiscale wetgeving, waaraan nog steeds niets wordt gedaan), maar ook van ambtenaren die het spel (uit frustratie?) dus niet zuiver spelen.

Omdat deze ambtenaren tegen beter weten in zelf de wet overtreden c.q. zich niet aan de fiscale regels houden, zal de Belastingdienst in procedures worden veroordeeld tot vergoeding van de integrale kosten van de procedure en dat naast de dwangsommen, die verschuldigd zijn wegens het overschrijden van termijnen.

Daarnaast gaat het hier over een, na de successietaks, van de meest gehate vormen van belastingheffing. Het is extra slecht voor de belastingmoraal als de belanghebbenden dan ook nog geconfronteerd worden met een onrechtvaardige behandeling.

Ik zou overigens in deze situatie waar er sprake is van bewust overtreden van de wet en dus knevelarij, overwegen de betrokken ambtenaren civielrechtelijk in persoon (dus in privé) aan te pakken voor de geleden schade. Natuurlijk is dat heftig en in Nederland (uit angst voor een boemerangeffect) vrijwel nog nooit vertoond, maar ook al wordt een procedure verloren, je kan er vergif op innemen dat er vele ambtenaren zijn die zich voortaan eerst op de kop krabben, voordat zij zich laten verleiden, eventueel door van bovenaf opgelegde instructies, tot buiten wettelijke acties.

NB Deze informatie kan uitsluitend geanonimiseerd wordt gebruikt, de verhoudingen tussen Belastingdienst en adviseurs zijn te vijandig geworden.

Met vriendelijke groet,

Anoniem